

La vinya. Clima apropiat. Influència del terreny. Malalties.

La vinya era un conreu conegut antigament, i avui dia extraordinàriament estudiat.

En el Gènesis es parla de que Noè (22 segles abans de Jesucrist) va plantar vinya i treure vi dels seus raïms.

Com totes les plantes necessita un clima apropiat. El clima ve donat per varis factors (latitud, alçada, insolació, temps, vents, pluges).

Respecte a la latitud, a Europa trobem la vinya fins als 47-48 graus Nord, excepcionalment Alemanya a les vores del Rin arriba als 52°-63°. A Nord Amèrica es troba a les mateixes latituds que a Europa. A l'Àfrica del Sur (el Cap,) també n'hi ha igualment que a Egipte, Marroc, Abissínia, l'Àrabia, Oceania, etc.

En una mateixa latitud les alçades fan variar el clima, la vinya es troba fins a 700 metres, però l'alçada òptima és 200-400 metres.

Respecte a la situació: muntanya, vall, plana, vessant. Al cim d'una muntanya no és pas molt bo, perquè l'aigua s'escola. En les valls la vinya té massa humitat, poca ventilació, és perjudicada per les glaçades. En els plans es fan ceps de gran producció, però de no massa bona qualitat. Els cims de la muntanya és la posició òptima. En els països freds la millor situació és de cara migdia per aprofitar el màxim de sol, en canvi en països molt calents no és bo, en els temperats el millor són posicions intermitges.

Els vents també influeixen en el clima com també les pluges, ambdós, si actuen d'una manera exagerada poden produir el Corriment de la flor (esdevé estèril).

Els terrenys influeixen molt en la qualitat dels vins. En terres gravoses o de pedres es fan vins millors, més que en terres fines. Les terres tirant a color clar sembla que van millor per ceps blancs i les fosques per ceps de raïms foscos.

L'element silici en general dona vins de poc alcohol, poc bouquet. El calcari dona bon bouquet. L'argila dona més aviat més grau als vins, més color.

La Viticultura (conreu de la vinya), ha evolucionat fortament degut a les plagues extraordinàriament intenses com van ésser la Filoxera, Mildew, Oïdium, principalment.

La Filoxera. (*Phylloxera vastatrix*) és un insecte que únicament viu de les arrels i fulles del cep; l'atac a les arrels és l'únic de temor.

Actuant amb aquesta forma fou quan acabà amb les nostres vinyes en mig de la desesperació dels nostres viticultors.

L'únic medi favorable de lluita i suficient ha sigut l'importació de cep americans que pràcticament no són atacats per la filoxera.

La primera intenció va ésser portar els ceps i fer-los produir, però en general trobaven massa calís i hi patien.

A fi d'obtenir bones plantes resistents a la filoxera i a la calç, hom pensà a crear híbrids (individus que resulten del creuament de dos espècies diferents) per fer-los servir solament per peus, ja que la experiència havia demostrat que els raïms dels ceps Europeus eren millors.

Després de constants treballs s'han pogut obtenir híbrids, propis per terrenys secs i rocosos, per terres bones, argiloses, grasses, fondes, humides, resistents a la calç i a la filoxera.

D'híbrids n'hi ha de amèrico-americans importats d'Amèrica; idem fets a Europa i franco-americans. Els més interessants són: